

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **Mgr. S. F.**, zastoupené JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2014, čj. MPSV-UM/4399/14/4S-PDK, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 4. 6. 2015, čj. 52 Ad 12/2014 – 73,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 4. 6. 2015, čj. 52 Ad 12/2014 – 73, **se zrušuje**.
- II. Žaloba **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Stanislavu Kadečkovi, Ph.D., advokátovi se sídlem Teplého 2786, Pardubice, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti v celkové výši **4719 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 12. 2012, čj. 1986/2012/CPR (dále „prvostupňové rozhodnutí“), Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Pardubicích (dále „úřad práce“) ponechal žalobkyni příspěvek na péči v původní výši 4000 Kč měsíčně.

[2] Rozhodnutím ze dne 25. 6. 2014, čj. MPSV-UM/4399/14/4S-PDK (dále „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále „žalovaný“) změnilo prvostupňové rozhodnutí tak, že snížilo žalobkyni příspěvek na péči ze 4000 Kč na 800 Kč měsíčně ode dne 1. 7. 2014.

II.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích. Rozsudkem ze dne 4. 6. 2015, čj. 52 Ad 12/2014 – 73, krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Namítl, že žalobou napadené rozhodnutí zrušila ministryně práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 18. 11. 2014, čj. 2014/56634-43/51, vydaným v přezkumném řízení na základě podnětu žalobkyně ze dne 10. 8. 2014, a věc vrátila stěžovateli k dalšímu řízení. Stěžovatel rozhodl ve věci novým rozhodnutím ze dne 30. 3. 2015, čj. MPSV-UM/2710/15/4S-PDK, kterým s účinností od 1. 1. 2012 zvýšil žalobkyni příspěvek na péči z částky 4000 Kč na částku 8000 Kč. Krajský soud tedy rozhodl o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v době, kdy již bylo toto rozhodnutí zrušeno v přezkumném řízení. Jednou zrušené rozhodnutí nelze zrušit opětovně a rovněž nelze věc znovu vracet stěžovateli k dalšímu řízení.

IV.

[5] Žalobkyně uvedla ve vyjádření ke kasační stížnosti, že se cítí být postupem stěžovatele uspokojena. Řízení o kasační stížnosti však nelze zastavit z důvodu uspokojení žalobkyně po podání žaloby podle § 62 s. ř. s. Pokud by stěžovatel informoval krajský soud o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, nemusel by nyní podávat kasační stížnost. Protože zrušením napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení odpadl předmět řízení před krajským soudem, nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení; byl tedy dán důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud by tudíž měl rozsudek zrušit a žalobu odmítnout. Pokud Nejvyšší správní soud zruší i výrok napadeného rozsudku o nákladech řízení, měl by rozhodnout i o nákladech řízení, které předcházelo napadenému rozsudku.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Podstatou kasační stížnosti je námitka, že krajský soud rozhodl o zrušení rozhodnutí, které bylo v době vydání rozsudku krajského soudu již zrušeno v přezkumném řízení, a nastal tak neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Tato námitka je důvodná.

[9] Již v rozsudku ze dne 12. 4. 2007, čj. 7 Afs 143/2006 – 95, Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud bylo žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v přezkumném řízení vedeném správními orgány, které předcházelo soudnímu přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé (odpadl předmět řízení). Krajský soud je za těchto okolností povinen žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, čj. 4 Ads 72/2012 – 108).

[10] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 25. 6. 2014 bylo zrušeno v přezkumném řízení rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 18. 11. 2014, čj. 2014/56634-43/51, které nabylo právní moci dne 6. 12. 2014. Stěžovatel následně vydal dne 30. 3. 2015 nové rozhodnutí čj. MPSV-UM/2710/15/4S-PDK, kterým žalobkyni zvýšil příspěvek na péči ze 4000 Kč na 8000 Kč měsíčně. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 9. 4. 2015 a téhož dne nabylo právní moci.

[11] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2014 byla doručena krajskému soudu dne 13. 8. 2014, a to s žádostí o ustanovení zástupce. Přípisem ze dne 25. 8. 2014 žalobkyně sdělila soudu, že podala dne 10. 8. 2014 podnět k přezkumu napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení podle správního řádu. Usnesením ze dne 21. 1. 2015, čj. 52 Ad 12/2014 – 46, krajský soud ustanovil zástupcem žalobkyně JUDr. Stanislava Kadečku, Ph.D., a usnesením ze dne 11. 2. 2015, čj. 52 Ad 12/2014 – 50, jej vyzval k odstranění vad žaloby. JUDr. Kadečka doplnil žalobu podáním ze dne 3. 3. 2015. Krajský soud doručil doplnění žaloby stěžovateli dne 12. 5. 2015 a stanovil mu lhůtu k vyjádření a k doručení správního spisu v délce 1 měsíce od doručení této výzvy. Rozsudek byl vyhlášen dne 4. 6. 2015, tj. ještě před uplynutím lhůty dané stěžovateli k vyjádření. Dne 10. 6. 2015 doručil stěžovatel krajskému soudu vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno v přezkumném řízení dne 18. 11. 2014, a navrhl žalobu zamítnout.

[12] Ze shora uvedeného je nepochybné, že kasační stížností napadený rozsudek byl vydán až poté, co bylo zrušeno žalobou napadené rozhodnutí v přezkumném řízení. Žalobkyně upozornila krajský soud na probíhající přezkumné řízení, nezpraviťa jej však o jeho výsledku. Krajský soud neověřil stav přezkumného řízení předtím, než rozhodl ve věci samé. Stěžovatel sice sdělil krajskému soudu výsledek přezkumného řízení ve lhůtě k vyjádření, krajský soud však rozhodl ve věci samé ještě před uplynutím této lhůty. V důsledku tohoto procesního postupu krajský soud rozhodl ve věci samé, ačkoli měl žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v neexistenci žalobou napadeného rozhodnutí.

[13] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a žalobu odmítl, protože pro tento postup byly splněny podmínky již v řízení před krajským soudem (srov. § 110 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud rozhodl i o náhradě nákladů řízení před krajským soudem. Podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

[14] Žalobkyni byl pro řízení před krajským soudem ustanoven advokát JUDr. Stanislav Kadečka, Ph.D. Advokát ustanovený v řízení před krajským soudem zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti; odměnu ustanoveného zástupce platí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Soud určil advokátovi odměnu podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále „advokátní tarif“) v částce 1000 Kč za jeden úkon právní služby [viz § 6, § 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Advokátovi náleží odměna za tři úkony právní služby, a to (i) převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, (ii) a (iii) seps dvou písemných podání soudu ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (žaloba a vyjádření ke kasační stížnosti), za které mu náleží odměna v souhrnné výši 3000 Kč + DPH 21 % ve výši 630 Kč. Náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu činí 300 Kč za jeden úkon právní služby, tj. celkem 900 Kč + DPH 21 % ve výši 189 Kč. Celková odměna zástupce včetně DPH tak činí 4719 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu